

A tornyok ledőltek, de mi nem értettük meg az üzenetet!

David Wilkerson October 8, 2001

2001. Szeptember 11-én a World Trade Center iker tornyait New Yorkban lerombolták. Öt nappal később, amint ezt az üzenetet készítettem, a dolgozó szobám ablakán néztem ki 30 emeletes lakóházunkban. Még mindig hatalmas füst oszlopok szálltak fel a romokból. A kötörmelékből eredő füstfelhőt a szél átfújta a Hudson folyó és a Szabadság szobor felett nyugat felé.

A következő vasárnap, mielőtt ezt az üzenetet prédikáltam a Times Square Churchben, sírva fakadtam a pusztítás láttán. Kegyelemért könyörögtem Istenhez: kegyelemért azoknak a családoknak kiknek szerettei elvesztek. Kegyelemért a munkásoknak akik még mindig ásnak a törmeléken keresztül, remélve, hogy életben találnak valakit, de csak holttesteket és testrészeket találnak. Kegyelemért a rendőröknek, tűzoltóknak és önkénteseknek, akik nyíltan sírtak a leírhatatlan szörnyűség felett ami eléjük tárult.

Gyülekezetünk engedélyt kapott egy segély-sátor felállítására a romlás közelében. Szolgálataink vezetői és önkéntesek az gyülekezetünkben fáradhatatlanul dolgoztak órákon keresztül, élelemmel segítve a fáradt munkásokat.

Hat héttel a szerencsétlenség előtt, a Szent Lélek figyelmeztette a Pásztorainkat, hogy valami nagy szerencsétlenség közeledik. Több fontos programot terveztünk több hétre előre, mint a Missions Conference és a Youth Convention. A Szent Lélek azonban figyelmeztetett bennünket, hogy valamennyit töröljünk. Ehelyett arra éreztünk buzdítást, hogy imádságra hívjuk az gyülekezetet.

Elhatároztuk hogy hetente négy este imádkozásra gyűlünk össze. Kezdetől fogva minden összejövetelem félelmetes csend állt be, amely megtelepedett az összegyűlteken. Csendben ültünk az Úr jelenlétében, gyakran egy hang nélkül talán még egy óra hosszat is, ezt csendes sírdogálás követte és szívszaggató bűnbánat. Az egyik alkalmon kezemmel kellett megerősíteni térdeimet, hogy ne rázkódjak Isten borzasztó jelenlétében.

Az Úr ezen látogatása alatt a Szent Lélek feltárta, hogy oka van, amiért a szívünk mélyén sírunk. Felindultunk, mert a tragédia közeledett. Egy rettenetes szerencsétlenség volt készülöben a nemzetre, és bár nem tudtuk, hogy mi lesz az, szívünk felindult, hogy imádságban közbenjárjunk miatta.

Ezután, hirtelen a tragédia beütött, és nemcsak városunkra csapott le, de az ország fővárosára is. Az egyik TV bemondó kijelentette, "Gondoljátok csak meg, nemzetünk hatalmának és jólétének két szimbóluma egy óra alatt leomlott." Aligha tudta ez az ember, hogy a Jelenések Könyvének 18:10 fejezetéből idézett, ami azt mondja, "Jaj, jaj, te nagy város, Babilon, te hatalmas város, hogy egy órában jött el ítéleted!"

Az egyik rendőr az gyülekezetünkben segített a romlás helyszínén, és ott rendőrtársai állandóan azt kérdezték tőle, "Mi történik itt? Miről van szó? Mi az ok?" Ugyanakkor az egész nemzet is azt kérdezi, "Hol van Isten mindebben?"

Igazunk van, ha feltesszük ezt a kérdést. Meg kell értenünk, hogy hol van Isten ebben a csapásban. És hogy ezt megértsük, csakis az Úr Szent Igéje az, amiben bízunk kell. Hallottunk véleményeket százával "hozzáértöktől" és politikusoktól, de szónoklataik kezdenek egyformának hangzani. Nincs igazi magyarázat arra, hogy miért történt ez

a hirtelen pusztítás.

Van egy dolog, amiről biztosíthatlak benneteket: Isten nem volt meglepve. Ő jól ismeri minden ember gondolatát, a vezetőket, zsarnokokat és terroristákat is beleértve. Az Úr figyeli minden személy mozdulatát az emberiség tömegében. Ő tudja mikor "állunk fel és mikor ülünk le". És elmondhatom nektek, hogy biztos vagyok benne: Isten kezében teljes kontroll van. Semmi sem történik ezen a földön a tudta nélkül, az engedélye nélkül és időnként anélkül, hogy az Ő cselekedete ne lenne mögötte.

Ha egy keresztény hívő vagy, tudod jól, hogy Isten egy üzenetet adott át Amerikának és a Világnak ezen a tragédián keresztül.

Szolgálók és teológusok mindenütt azt mondják, "Istennek semmi köze nincs ehhez a csapáshoz. Ő nem engedne ilyen borzasztó dolgot megtörténni." Semmi sincs távolabb az igazságtól. Ez a fajta gondolkozás okozza, hogy nemzetünk gyorsan eltéveszti az üzenetet amit Isten ezen a tragédián keresztül akar mondani nekünk.

A tény az, szükségünk van rá, hogy az Úrtól kapjunk egy szót. Mint sok Pásztor én is sírtam előlött a szörnyű tragédia fölött. Kerestem az Urat imádságban és Igéjén keresztül, és elmondom nektek, hogy egy olyan fájdalmat tapasztaltam meg, amely még mélyebb mint a gyászolás fájdalma az ártatlan emberek halála miatt.

Ez egy olyan fájdalom ami azt jelzi, hogy ha elszalasztjuk Isten üzenetét, ha süketek fülekkel fordulunk ahhoz amit feltűnően tudat velünk, akkor sokkal rosszabb fog következni számunkra.

Ézsaiás próféta beszél pontosan arról amit mi most átéltünk. (Ha valaki ellenzi, hogy egy Ó Testamentumi Igét hozok fel például, gondoljon Pál Apostol intésére, "...mindezek pedig példaképpen estek rajtok; megírtattak pedig a mi tanulságunkra akihez az időknék vége elérkezett" (I Kor. 10:11) Pál világosan beszél: az Ó Testamentum példái kijelentik hogyan cselekszik Isten olyan időkben mint a miénk.

Abban az időben amikor Ézsaiás prófétát, Isten türelmesen várt Izraelre körülbelül 250 évig. Az Úr küldött népére "kisebb megpróbáltatásokat", hogy bűnbánatra hívja őket. Próbálta eltéríteni őket a nyilvánvaló bálványimádástól, vissza az Ő áldásába és kegyelmébe.

Az összes próféta ugyancsak ezt az alapvető üzenetet adta éveken keresztül Izraelnek: "A bálványoknak szolgáltak akik felől az Úr azt parancsolta: Ezt ne cselekedjétek.Térjete meg a ti gonosz utaitokról és őrizzétek meg az én parancsolataimat és rendelkezéseimet az egész törvény szerint amelyet parancsoltam a ti atyáitoknak; és amelyet ti hozzátok küldöttem az én szolgálóim, a próféták által." (2 Királyok 17:12-13)

Isten választott népe azonban visszautasította a bűnbánatra való hívást. "Akkor nem engedelmessé váltak hanem megkeményítették az ő nyakukat" (17:14) Ezek az emberek kigúnyolták a prófétákat akik alázták őket, és ehelyett, "...hiábavalóságot követvén maguk is hiábavalókká váltak...és elhagyták az Úrnak az ő Istenöknek minden parancsolatját és körültek való pogányok után indultak....és magukat teljesen eladták a bűnnek az Úr bosszantására." (17:15-18)

Isten felhívásokat intézett Izraelhez, hogy felébredjen.

Izrael első ébresztő felhívása az Assíriaiak inváziója által jött. Az Izraeli tartományok fő ellensége megtámadta Zebulont és Nafthalit. Szerencsére a támadás csak ezen a két ponton történt és a pusztítás nem volt nagy. Mindazonáltal Isten nyilvánvalóan beszélt népéhez. Az Úr választott népe elvesztette a biztonságérzetét, mégsem értette meg az igazi üzenetet amit Isten mondott nekik.

Akkor Izrael kapott egy második ébresztőt. Ez nagyon komoly volt. Két nemzet, amelyeket a Szentírás "Izrael ellenségei"-nek nevez - a Szíriaiak és a Filiszteusok- egy hirtelen támadásra egyesültek. Ézsaiás szerint ez a támadás előlről és hátulról jött (Ézsaiás 9:12). Ez azt jelenti, hogy a támadó csapatok nyugatról és keletről jöttek Izrael ellen és körülvették. Ez a hirtelen támadás pusztító erejű volt.

Most elérkeztünk üzenetem "szívéhez", és ahhoz a kérdéshez amit a legtöbb Amerikai feltesz: Hol volt Isten az Ő választott országa hirtelen támadása idején? Mit tett az Ő népe, hogy ilyen pusztítás jött rájuk? Ézsaiás azt írja, hogy Isten hűséges volt népéhez való beszédében: "Beszédet küldött az Úr Jákóbnak és leesett Izraelben, hogy megértse az egész nép..." (Ézsaiás 9:8) Isten világosan beszélt és az egész nemzetnek küldte üzenetét.

Szeretteim, ez a vers valami nagyon fontosat mond számunkra ennek a pusztításnak idején. Egyszerűen azt mondja, "Isten mindig elküldi üzenetét." A történelem során soha sem hagyta az Úr népét tudatlanul, mikor valami szerencsétlenség közelgett. Ő sohasem hagyott magunkra és kényszerített minket arra, hogy magunktól találjuk ki a történetek okát. Mindig ad egy szót, hogy megérthessük az üzenetet.

Most is az Úr ugyanúgy támaszt Istenfélő "öröket", hogy beszéljenek a nevében ezekben az időkben. Ezek a pásztorok sírnak, keseregnek amint Isten jelenlétét keresik bűnbánattal. És hiszem, hogy hallják és értik az Úr üzenetét ami ezen események mögött áll. Ráadásul nem félnek kihirdetni a szörnyű figyelmeztetéseket, mert jól tudják, hogy azokat Istentől hallották. Isten Kényszeríti őket, hogy hirdessék Isten szerencsétlenség mögött rejlő céljait.

Most pedig olyasmit fogok mondani, amit senki sem akar hallani.

Sokan akik olvasni fogják ezt, nem akarják majd elfogadni. Azt fogják gondolni, hogy ez szívtelen, kegyetlen és kíméletlen beszéd a szomorúság idején. Azonban azt mondom nektek, ha nem fogjuk hallani Isten igazságát és nem fogunk szembe nézni vele, nemzetünk elveszett. Ez az amit hallok, hogy az Úr beszél hozzánk most: "De az Úr ellenök hozza Reczin szorongatóit és ellenségeiket rájuk úszítja; hiszen e nép nem tért meg az őt verő Istenhez és a seregeknek Urát nem keresték" (Ézsaiás 9:11,13)

A Szentírás kristálytisztává teszi: Isten ellenséges nemzeteket használt hogy megdorgálja népét. Az Úr Izráel figyelmeztetésének eszközéül használta az ellenséget, hogy népét bűnbánatra hívja. "Jaj Assiriának, haragom botjának, mert pálca az Ő kezében az én búsulásom! Istentelen nemzetség ellen küldtem őt és haragom népe ellen rendelém, hogy prédáljon és zsákmányt vessen és eltapodja azt mint az utcák sarát." (1o:5-6)

Isten azzal bízta meg Izráel ellenségeinek egységét hogy megfenyítse választott népét. Az Úr próbálta figyelmeztetni Izraelt, "Büszkén emelled fel magadat. Most én foglak téged leszállítani. Meg fogom engedni hogy ellenségeid megfegyelmezzenek."

Az ellenséges csapatok elindították hatalmas támadásukat, és hirtelen, az Izraeliták elborzadva figyelték amint épületeik összeomlottak. Tüzek dühöngtek a városokon át, felégetve az impozáns épületeket. Rövid idő alatt, Izráel lángokban állt. És Isten népe jajveszékelni kezdett, "Téglák omlottak le... fügefák vágattak ki." (9:1o)

Miután szemtanúi voltunk a legújabb pusztításnak New Yorkban és Washingtonban, kezdjük megérteni amit az Izraeliták éreztek. Ennek ellenére megbánta bűneit Izráel azután a rémes támadás után? Megértették nemzet szerete, hogy Isten küldi a figyelmeztetést? A nemzet vezetői megértették, hogy Isten beszélt hozzájuk a rémes csapáson keresztül? Nem. Izráel reakciója éppen az ellenkező volt. A nép első félelme gyorsan átváltozott nemzeti büszkeség áradatává, "...az egész nép....mondják kevélyen és felfuvalkodva." (9:9)

A Héber szó "felfuvalkodva" ebben a versben egy "nagyság" érzését jelenti. Más szóval, amint a támadás elcsendesedett, az Izraeliták visszanyerték magabiztosságukat. Kijelentették, "Téglák omlottak le, és mi faragott kőből építünk; fügefák vágattak ki, és mi cédrusokat ültetünk helyökre!" (9:1o) Más szóval amit mondtak, "Ezek a csapások nem az Úrtól vannak. Csak a sors keze, szerencsétlenség amit nem lehet megmagyarázni."

"Mi egy hatalmas és nagy nemzet vagyunk. Mi hajlíthatatlan, büszke nép vagyunk, és megmutatjuk a világnak, hogy helyreállunk. Mindent visszaépítünk még nagyobbra és jobbra. Ahol téglát használtunk ott követ fogunk használni, és ahol olcsó módszerrel építettünk ezelőtt ott jobb építő anyagokat fogunk használni. Mi Isten áldott népe vagyunk. És erősebben fogunk kijönni ebből a szerencsétlenségből, mint amilyenek valaha voltunk."

Nem tűnik ez nagyon ismerősnek? Az Úr maga használt fel egy gonosz ellenséget hogy figyelmeztesse népét a vereségen keresztül. Rá akarta őket ébreszteni kompromisszumaira, vissza akarta hívni őket magához, hogy kiönthesse áldását rájuk és körül vegye őket védelmével. Mégis, Isten népe fájdalmanak és borzalmainak napjain keresztül sem ismerte fel, hogy Isten keze van mindebben. Senki sem kérdezte, "Mit próbál az Úr mondani mindezzel? Talán beszélni próbál hozzánk?" Senki sem gondolta egy pillanatra sem, hogy egy ilyen büszke nagy nemzetet megalázhathatnak és megbüntethetnek. Ellenkezőleg, a nép az eseményt arra használta, hogy dacoljon ezzel a gondolattal. Visszautasították, hogy meghallják Isten figyelmeztetését.

Megkérdezem tőled, Izráel példája emlékeztet-e valamire, miután figyeltük az elmúlt hét történéseit? Kérlek ne érts félre. Köszönöm Istennek, hogy egy erkölcsös Elnök vezeti nemzetünket. Köszönöm Istennek a buzgó keresztényeket akik magas kormányzati állásokban szolgálnak. Gyülekezetünk szorgalmasan imádkozik a nemzeti

vezetőkért, és hálásak vagyunk az ideiglenes imádkozásért az ország minden részében. Buzdító látni, hogy emberek kijózanodnak és kezdik megváltoztatni életmódjukat.

De ennek ellenére azt kockáztatjuk, hogy nem vesszük Isten üzenetét komolyan. Csak gondoljátok meg: amikor nyilvános összejöveteleken egy perc csendre hívnak, azt hisszük, hogy ez igaz bűnbánat. Mikor látjuk, hogy politikusok éneklnek, "Isten áldja Amerikát" azt hisszük, hogy a nemzet visszatért Istenhez. Mikor látjuk, hogy sport események alatt a résztvevők egy perc csendet tartanak fél-időben, azt gondoljuk, hogy ez egy lelki élmény.

Azonban ez minden ami ebből a szerencsétlenségből következik? A résztvevők a sport stadionokban egy percre csendben maradnak, aztán visszatérnek, hogy testüket vad színekre fessék, sört sörre vedeljenek mániákusan üvöltve biztassák kedvenc csapatukat?

Mint legtöbb Amerikai, én is sírtam amint Szenátorok és Kongresszusi vezetők a Capitolium lépcsőjén álltak, és énekeltek, "Isten áldja Amerikát állj mellettünk és vezess minket." De amint sírtam, az Úr emlékeztetett engem, "A vezetők közül akik énekelni látsz sokan azon dolgoztak, hogy engem kiszorítsanak az Amerikai társadalomból. Még azt is elhatározták, hogy nevemet kitörlik a történelmi könyvekből. Azt is megengedték, hogy sok millió csecsemőt abortusz útján legyilkoljanak."

Hirtelen lesújtott az egészben lévő abszolút képmutatás. Szolgáljuk Istent ajkunkkal, de folytatjuk az erkölcstelenségbe való süllyedést.

Amikor egy nemzet Isteni korrekció alatt van két lehetőség közül az egyik módon fog reagálni.

Egy büntetés alatt álló nemzet vagy megalázza magát és megbánja bűneit, amint Ninive tette, vagy szájával szolgál Istennek, de befelé fordul saját erejéhez, hogy felülemelkedjen a korrekción. Lesz egy erőt gyűjtő kiáltás, amely azt állítja, "Van erőnk, hogy elviseljünk bármilyen csapást. És képesek vagyunk megoldani és túlélni akármilyen problémát. Mi egy igazán nagy nemzet vagyunk."

Én is hazafias vagyok mint bármelyik amerikai, és mint akárki én is izgatott örömmel figyelem amint nemzetünk egyesül. Köszönöm Istennek a hősiességekért és a hihetetlen áldozatokat amit látunk a terrorista támadás után. Az egész világ bámulja azt a bátorságot és szeretetet amelyet New York, Washington, D.C. és Amerika népe általában kimutatott.

De mi is hasonló veszéllyel állunk szemben mint Izráel. A tüzes hazafiasságunkban könnyen elmulaszthatjuk Isten nemzetünkhöz küldött üzenetét. Mi most pontosan annál a keresztútnál állunk mint Izráel állt.

Kíváncsi lennék: ha Ézsaiás idejében éltünk volna, hallgattunk volna prófétiás figyelmeztetésére? Vagy süket füllel fordultunk volna el? Mind Jeruzsálem mind Juda nemzete visszautasította a próféciát és nem hitte el, hogy ilyen alacsonyra süllyedt az ország. Azonban Ézsaiás próféciát, "Avagy amint cselekedtem Samáriával és az ő bálványával; nem úgy cselekedhetem-é Jeruzsálemmel és bálványképeivel?" (Ézsaiás 10:11) Isten lényegében azt mondta, "Megbíráltam más nemzeteket ugyan azért a bálvány imádkozásért amit ti is gyakoroltok. Miért ne ítélnélek el benneteket? Mi tesz benneteket kivételé törvényem alól?"

Amerikában mindenütt az emberek összejöveteleket tartanak "imádságra és megemlékezésre". Ez mind tiszteletre méltó és nemes (és teljesen megegyezik a Szentírással), hogy megemlékezzünk azokról akik meghaltak. De miért félünk attól, hogy összehívjuk a népet "imádságra és bűnbánatra"? Most a legtöbb amerikai gondolata a megemlékezésre és bosszúállásra összpontosul. Viszont hol van a felhívás arra, hogy Amerika térjen vissza az Úrhoz?

Ami pedig a terroristák büntetését jelenti, Ézsaiás erről is beszélt. Kijelentette, "Ezért, ha majd elvégzi az Úr minden dolgát Sion hegyén és Jeruzsálemben, meglátogatom az Assíriabeli király nagyakaró szíve gyümölcsét és nagyralátó szeme kevélységét" (10:12) Valójában, amikor Isten befejezte Assíria használatát mint "haragom botját", elpusztította azt. Ugyanígy Isten le fogja verni a terroristákat akik támadtak és ártatlan embereket öltek meg. Nem fog sok idő eltelni mielőtt a pokolban el fogják nyerni örök végzetüket.

Íme az üzenet amit hiszem, hogy Isten kürtöl ki csapásunk idején.

Mélyen lelkemben, hallom amint az Úr mondja, "Jóléttel áldottalak meg az összes nemzet felett. Mégis éveken keresztül ragaszkodtál hozzá, hogy az arany és ezüst bálványokat imádd. Eltértem szegénytelen érzékiességed, a

szent dolgok kigúnyolását, az ártatlan vér kiontását, és fáradhatatlan törekvéseidet, hogy elmozdítsd nevem társadalmából. Most az idő lejáráóban van számodra."

"Prófétát küldtem próféta után, őt ő után. Újra és újra figyelmeztettelek. Mégsem nyitottad ki szemedet, hogy meglásd gonosz utaidat. Most lesújtottalak a megváltás reményében. Meg akarom gyógyítani földedet, leverni ellenségeidet, vissza akarlak hozni áldásomba. De nincs szemed, hogy lásd."

Ha Isten nem kímélte azokat a nemzeteket melyek számkivetették Őt, miért kímélné meg Amerikát? Meg fog minket ítélni amint megítélte Szodomát, Rómát, a Görög államokat és mindazokat a kultúrákat melyek hátat fordítottak neki.

Csak gondolkozz azon amit Isten Ezékielen keresztül üzent: " Vessétek el magatoktól minden vétkeiteket, mellyekkel vétkeztetek és szereztetek magatoknak új szívet és új lelket; Miért halnátok meg, oh Izráel háza? Mert nem gyönyörködöm a meghaló halálában, ezt mondja az Úr Isten. Térjete meg azért és éljete!" (Ezékiel 18:31-32)

Bárkinek aki kételkedik abban, hogy Isten érez fájdalmat, itt a bizonyíték nagyszerű szánalmára. Ő is érez keserűséget és bánatot a halál felett. Ebben a szövegben azt mondja nekünk, "Nem lelem öröömöm szenvedéseidben és halálodban. Ezért perlek veletek most: forduljatok el bűneitektől és éljetek."

Isten főképpen azokon a szerencsétlenségeken sír amelyek az ártatlanokat sújtják. Biztos lehetsz abban, hogy az elmúlt hetekben Jézus sírt a terroristák által legyilkolt áldozatok felett. Ő azt mondta, hogy "tömlőbe szedi a szentek könnyeit". Tényleg hiszem, hogy sok könny, amelyet keresztények ejtettek, Isten saját könnyei, melyekre az Ő Szelleme indított bennünket.

Viszont időnként, Isten igazsága és igazságos volta okozza azt, hogy visszatartsa sajnálatát. Arra kényszerül, hogy végrehajtsa igazságos ítéletét végső megoldásként. Erre a legnagyobb példát, az Ő egyetlen Fiának, Jézusnak a feláldozása. Az igazság kiszolgálása megkövetelte, hogy az egész világ bűnét egy ártatlan ember vállára fektesse, és ez az ember meg kellett hogy haljon az emberiségért. Hát mondd meg nekem, ki az aki ártatlanabb mint az Isten saját Fia? Mégis Krisztus saját akaratából adta magát mint áldozatot, hogy szabadulást és megváltást ajánlhasson az emberiségnek.

Mi lesz Amerikával, ha nem értjük meg Isten üzenetét?

Mi lesz nemzetünk sorsa, ha visszautasítjuk Isten hívását, hogy teljesen hozzá forduljunk? Mi fog történni, ha az abortuszok folytatódnak és a magzatokat kutatásra használják ... ha folytatjuk Megváltónk nevének eltörlését az Amerikai történelemből ... ha újra építünk mindent nagyobbra és jobbra, csak hogy gazdagabbakká lehessünk ... ha katonai hatalmunkra támaszkodunk Isten ereje helyett?

Ézsaiás leírja, hogy mi történik valamennyi nemzettel amelyik elutasítja Istent és saját nagyságával dicsekszik: "Mert a gonoszság felgerjedt, mint a tűz, és meggyújtja a sűrű erdőt és felgomolyog az füst oszlopában. A Seregek Urának hargja miatt kiégett a föld, és a nép a tűznek eledele lön; Senki atyjafián nem könyörül. Jobbkézre vág és megéhezik, eszik balkézre és nem elégszik meg; mindnyájan karjoknak husát eszik". (Ézsaiás 9:18-20)

Emésztő tűz fog felemelkedni az égig. Sötétség fogja az országot eltakarni. A gazdasági életet egy megrázó csapás fogja érni. Megosztottság lesz a nemzetben, közösségekben, szomszédságokban, családokban. Az emberek csak saját magukra fognak gondolni, hogy kétségbeesetten életben maradjanak. És Isten segítsen akárkit is ha valaki próbálna közelükbe kerülni.

Kilenc évvel ezelőtt kaptam egy prófétikus üzenetet, és átadtam azt a Times Square Church-ben, Szeptember 7-én, 1992-ben. Engedjétek meg, hogy megosszam most ezt veletek:

"Ez a figyelmeztetés nem azért van, hogy megijedjete, hanem, hogy forduljatok Istenhez és imádkozzatok. A következők azok amiket hiszem, hogy az Úr mutatott:

Harminc napos fenyítés fog New Yorkra esni, olyan amit a világ sohasem látott. Isten leengedi a védőfalakat. Elképzelhetetlen erőszakosság és rablás lesz. Az erőszak olyan kegyetlen lesz, hogy az egész világot meg fogja döbbsíteni. Utcáinkon nem csak a Nemzetőrség fog felsorakozni, hanem a polgárőrség is.

Ezer tűz fog égni egy időben a városban. A Los Angelesi tüzek csak néhány városrészre korlátozódtak, de New York égni fog minden kerületben. A Times Square lángokban fog állni és a tűz az egekig fog érni és mérföldek messzeségből is látható lesz. A tűzoltók nem lesznek képesek eloltani.

A vonatok és a buszok nem fognak működni. Dollárbilliók vesznek el. A Broadway színházak teljesen megszűnnek. Az üzleti vállalkozások menekülni fognak a városból megállíthatatlanul. Ilyen dolgok megtörténhetnek a "harmadik világ" országaiban, de nem egy civilizált nemzetben mint az Egyesült Államok. Mégis, ezután nemsokára, New York teljesen csödbe fog kerülni. A "Queen City" a porba hull, és szegénység városává válik.

Most azt kérdezheted, mindez tényleg meg fog történni? Csak azt tudom mondani, hogy hiszem, hogy még itt leszek amikor ez történni fog. Mégis, amikor bekövetkezik, Isten népe nem fog pánikba vagy félelembe esni."

Hívások és üzenetek árasztották el irodánkat kérdezve, "A terroristák támadása Szeptember 11-én volt az a csapás amit prófétáltál 1992-ben?" Nem, egyáltalán nem. Amit láttam jönni, az sokkal súlyosabb volt. Valóban, ha Amerika visszautasítja Istent és nem fordul vissza hozzá, ugyanazt az ítélettel fogunk szembe nézni, mint Izrael. És nemcsak New Yorkot fogja elérni, hanem az ország minden részét. Még a középső államok sem fognak megmenekülni tőle. A nemzet gazdasági élete össze fog omolni és az erőszak fog kitörni mindenütt. Tüzek fogják felégetni városainkat és tankok fognak az utcákon dörögni.

Talán szeretnéd tudni, mint én is, "Lehetséges mindezt elkerülni?" Igen, teljes mértékben. Hiszem, hogy kapunk haladékot, ha Elnökünk olyanak bizonyul mint Józsiás. Emlékeztek talán Józsiásra aki mint király teljes szívével kereste az Urat. Mindannyian imádkozunk, hogy Isten adjon az Elnökünknek egy józsiási szellemet, hogy Igéje előtt remegjen. Az Úr a következőket mondta Józsiásnak:

"...Imé én veszedelmet hozok e helyre és e helyen lakozókra, ...mert elhagytak engem és idegen isteneknek áldoztak...a Júda királyának pedig aki elküldött titeket, hogy megkérdezzétek az Urat, ezt mondjátok: azt mondja az Úr...mivelhogy meglágyult a te szíved és magadat megaláztad az Úr előtt, hallván azokat amiket e hely és az ezen helyen lakók ellen szólottam, hogy pusztulássá és átokká lesznek és megszaggattad a te ruhádat és sirtál előttem, azért én is meghallgattalak, azt mondja az Úr...azért imé...meg nem látják a te szemeid azt a nagy veszedelmet amelyet én e helyre hozok." (II Királyok 22:16-20)

Isten lényegében azt mondta a királynak, "Ameddig te vagy hatalomban, remegve a szavam előtt és rajtam támaszkodva, nem fogod ezt az ítéletet látni. Nem fog megtörténni uralmad alatt."

Hiszem, hogy a kedvező alkalom arra, hogy Isten hívására válaszoljunk, nagyon rövid. Mindannyiunknak imádkoznia kell, hogy nemzetünk bűnbánattal térjen vissza az Úrhoz. Azonban a legintenzívebben a saját szívünkért kell hogy imádkozzunk: "Uram, hadd remegjek nem a csapás miatt hanem te előtted. Kívánom hallani hangodat mindebben ami történt. Segíts engem, hogy teljes mértékben hozzád forduljak."

Dicsőség az Ő Szent Nevének!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/2364/>